

Ministerieel besluit houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van als monument te beschermen publieke vrijetijdsarchitectuur te Bredene, Brugge, De Haan, Ieper, Kortrijk en Middelkerke.

DE VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004 en 10 maart 2006;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004, 23 december 2005, 19 mei 2006, 28 juni 2007 en 10 oktober 2007,

BESLUIT :

Artikel 1. Het ontwerp van lijst van de volgende voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004 en 10 maart 2006:

1° Dient te worden beschermd omwille van het algemeen belang gevormd door de **historische**, de historische in casu de **architectuurhistorische** en de **sociaal-culturele** waarde:

- als monument:

Duinpaviljoentje, gelegen te Bredene (Bredene), Kapelstraat ;

bekend ten kadaster:

Bredene, 2e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 356E(DEEL).

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als belangrijke getuige van de groeiende belangstelling voor het ongerepte duinenlandschap tijdens de opkomst en verdere doorbraak van het kusttoerisme
- Als markant oriënteringspunt in het landschap, van oudsher een strategische uitkijkpost, waarvan de bijnaam "Spioenkop" een verwijzing is naar de gelijknamige Zuid-Afrikaanse heuvel waar het Boerenleger tijdens de Boerenoorlog (1899-1902) de Britse troepen verslaat

De **historische**, in casu de **architectuurhistorische** waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als illustratie van een pittoreske vorm van vrijetijdsarchitectuur, in oorsprong opgericht in het begin van de 20ste eeuw en herbouwd na de Tweede Wereldoorlog, inspelend op de comforteisen van het toenemend aantal vakantiegangers aan de kust

- Als representatief voorbeeld van eenvoudige, doch efficiënte en functionele publieke infrastructuur, m.n. een hutvormig, open paviljoentje met een constructie die langs alle zijden tegen de wind beschut, vandaar ook gekend als "vierwindenhuisje", en tevens een weids panorama biedt op het kust- en achterliggende polderlandschap
- Als herkenbaar voorbeeld van naoorlogse nieuwbouw die zich baseert op de inplanting, bouwtypologie en architecturale kwaliteiten van vroegere toeristische accommodatiegebouwen, meer bepaald de in het begin van de 20ste eeuw opgerichte duinpaviljoentjes, getypeerd door sober en functioneel materiaalgebruik (beton, metselwerk, hout)

De **sociaal-culturele** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als illustratie van publieke architectuur die inspeelt op de vrijetijdsbeleving, waaraan men, in de verder evoluerende democratisering van de maatschappij in de 20ste eeuw, steeds meer aandacht besteedt en waarvoor men de nodige infrastructuur voorziet met het oog op de toenemende ontspanningsbehoeften
- Als getuige van de toenemende aandacht voor het duinenlandschap, een fenomeen dat mee aan de grondslag ligt voor de opkomst en verdere doorbraak van het kusttoerisme en bijgevolg een belangrijk aspect van de sociale geschiedenis belicht
- Als promotiebeeld bij uitstek voor de badplaats en bij uitbreiding voor de hele Belgische kust

2° Dient te worden beschermd omwille van het algemeen belang gevormd door de **historische, de historische in casu de architectuurhistorische en de sociaal-culturele** waarde:

- als monument:

Duinpaviljoentje, gelegen te

De Haan (De Haan), Driftweg ;

bekend ten kadaster:

De Haan, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 9Z4 (DEEL).

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als belangrijke getuige van de groeiende belangstelling voor het ongerepte duinenlandschap tijdens de opkomst en verdere doorbraak van het kusttoerisme
- Als markant oriënteringspunt in het landschap, van oudsher een strategische uitkijkpost, waarvan de bijnaam "Spioenkop" een verwijzing is naar de gelijknamige Zuid-Afrikaanse heuvel waar het Boerenleger tijdens de Boerenoorlog (1899-1902) de Britse troepen verslaat

De **historische, in casu de architectuurhistorische** waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als illustratie van een pittoreske vorm van vrijetijdsarchitectuur, in oorsprong opgericht in het begin van de 20ste eeuw en herbouwd na de Tweede Wereldoorlog, inspelend op de comforteisen van het toenemend aantal vakantiegangers aan de kust
- Als representatief voorbeeld van eenvoudige, doch efficiënte en functionele publieke infrastructuur, m.n. een hutvormig, open paviljoentje met een constructie die langs alle zijden tegen de wind beschut, vandaar ook gekend als "vierwindenhuisje", en in oorsprong een weids panorama biedt op het kust- en achterliggende polderlandschap
- Als herkenbaar voorbeeld van naoorlogse nieuwbouw die zich baseert op de inplanting, bouwtypologie en architecturale kwaliteiten van vroegere toeristische accommodatiegebouwen, meer bepaald de in het begin van de 20ste eeuw opgerichte duinpaviljoentjes, getypeerd door sober en functioneel materiaalgebruik (beton, metselwerk, hout)

./..

De **sociaal-culturele** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als illustratie van publieke architectuur die inspeelt op de vrijetijdsbeleving, waaraan men, in de verder evoluerende democratisering van de maatschappij in de 20ste eeuw, steeds meer aandacht besteedt en waarvoor men de nodige infrastructuur voorziet met het oog op de toenemende ontspanningsbehoeften
- Als getuige van de toenemende aandacht voor het duinenlandschap, een fenomeen dat mee aan de grondslag ligt voor de opkomst en verdere doorbraak van het kusttoerisme en bijgevolg een belangrijk aspect van de sociale geschiedenis belicht
- Als promotiebeeld bij uitstek voor de badplaats en bij uitbreiding voor de hele Belgische kust

3° Dient te worden beschermd omwille van het algemeen belang gevormd door de **historische**, de **historische in casu de architectuurhistorische** en de **sociaal-culturele** waarde:

- als monument:

Duinpaviljoentje, gelegen te

De Haan (Wenduine), Leopold II-laan ;

bekend ten kadaster:

De Haan, 3e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 16F4(DEEL).

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als belangrijke getuige van de groeiende belangstelling voor het ongerepte duinenlandschap tijdens de opkomst en verdere doorbraak van het kusttoerisme
- Als markant oriënteringspunt in het landschap, m.n. gelegen op een hoge duintop, van oudsher een strategische uitkijkpost waar achtereenvolgens een "Corps de garde" (18de eeuw), een signaal- (1795) en semafoormast (1806), een douanewachthuis (19de eeuw), een versterkte observatiepost (Eerste Wereldoorlog) en een radarpost (Tweede Wereldoorlog) zijn opgericht
- Als gekend onder de naam "*Spioenkop*", een verwijzing naar de gelijknamige Zuid-Afrikaanse heuvel waar het Boerenleger tijdens de Boerenoorlog (1899-1902) de Britse troepen verslaat

De **historische**, in casu de **architectuurhistorische** waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als illustratie van een pittoreske vorm van vrijetijdsarchitectuur, in oorsprong opgericht in het begin van de 20ste eeuw (1902) en herbouwd na zowel de Eerste (1922) als de Tweede Wereldoorlog (1955), inspelend op de comforteisen van het toenemend aantal vakantiegangers aan de kust
- Als representatief voorbeeld van eenvoudige, doch efficiënte en functionele publieke infrastructuur, m.n. een hutvormig, open paviljoentje met een constructie die langs alle zijden tegen de wind beschut, vandaar ook gekend als "*vierwindenhuisje*", en tevens een weids panorama biedt op het kust- en achterliggende polderlandschap
- Als herkenbaar voorbeeld van naoorlogse nieuwbouw die zich baseert op de inplanting, bouwtypologie en architecturale kwaliteiten van vroegere toeristische accommodatiegebouwen, meer bepaald de in het begin van de 20ste eeuw opgerichte duinpaviljoentjes, getypeerd door sober en functioneel materiaalgebruik (beton, metselwerk, hout)

De **sociaal-culturele** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als illustratie van publieke architectuur die inspeelt op de vrijetijdsbeleving, waaraan men, in de verder evoluerende democratisering van de maatschappij in de 20ste eeuw, steeds meer aandacht besteedt en waarvoor men de nodige infrastructuur voorziet met het oog op de toenemende ontspanningsbehoeften
- Als getuige van de toenemende aandacht voor het duinenlandschap, een fenomeen dat mee aan de grondslag ligt voor de opkomst en verdere doorbraak van het kusttoerisme en bijgevolg een belangrijk aspect van de sociale geschiedenis belicht ./. .

- Als promotiebeeld bij uitstek voor de badplaats en bij uitbreiding voor de hele Belgische kust, o.m. afgebeeld in de inkomhal van de wereldtentoonstelling te Osaka (Japan) in 1970

4° Dient te worden beschermd omwille van het algemeen belang gevormd door de **historische**, de historische in casu de **architectuurhistorische** en de **sociaal-culturele** waarde:

- als monument:

Duinpaviljoentje, gelegen te

Middelkerke (Middelkerke), Leopoldlaan ;

bekend ten kadaster:

Middelkerke, 2e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 283E36.

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als belangrijke getuige van de groeiende belangstelling voor het ongerepte duinenlandschap tijdens de opkomst en verdere doorbraak van het kusttoerisme
- Als markant oriënteringspunt in het landschap, van oudsher een strategische uitkijkpost, waarvan de bijnaam "*Spioenkop*" een verwijzing is naar de gelijknamige Zuid-Afrikaanse heuvel waar het Boerenleger tijdens de Boerenoorlog (1899-1902) de Britse troepen verslaat

De **historische**, in casu de **architectuurhistorische** waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als illustratie van een pittoreske vorm van vrijetijdsarchitectuur, in oorsprong opgericht in het begin van de 20ste eeuw en herbouwd na de Tweede Wereldoorlog, inspelend op de comforteisen van het toenemend aantal vakantiegangers aan de kust
- Als representatief voorbeeld van eenvoudige, doch efficiënte en functionele publieke infrastructuur, m.n. een hutvormig, open paviljoentje met een constructie die langs alle zijden tegen de wind beschut, vandaar ook gekend als "*vierwindenhuisje*", en tevens een weids panorama biedt op het kust- en achterliggende polderlandschap
- Als herkenbaar voorbeeld van naoorlogse nieuwbouw die zich baseert op de inplanting, bouwtypologie en architecturale kwaliteiten van vroegere toeristische accommodatiegebouwen, meer bepaald de in het begin van de 20ste eeuw opgerichte duinpaviljoentjes, getypeerd door sober en functioneel materiaalgebruik (beton, metselwerk, hout)

De **sociaal-culturele** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als illustratie van publieke architectuur die inspeelt op de vrijetijdsbeleving, waaraan men, in de verder evoluerende democratisering van de maatschappij in de 20ste eeuw, steeds meer aandacht besteedt en waarvoor men de nodige infrastructuur voorziet met het oog op de toenemende ontspanningsbehoeften
- Als getuige van de toenemende aandacht voor het duinenlandschap, een fenomeen dat mee aan de grondslag ligt voor de opkomst en verdere doorbraak van het kusttoerisme en bijgevolg een belangrijk aspect van de sociale geschiedenis belicht
- Als promotiebeeld bij uitstek voor de badplaats en bij uitbreiding voor de hele Belgische kust

5° Dient te worden beschermd omwille van het algemeen belang gevormd door de **historische**, historische in casu de **architectuurhistorische** en de **sociaal-culturele** waarde:

- als monument:

Openluchtzwembad Abdijkaai, voorheen gekend als "*Stedelijk Zwembad*", gelegen te

Kortrijk (Kortrijk), Abdijkaai(Kor) ;

bekend ten kadaster:

Kortrijk, 3e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 18K(DEEL), 18L.

./..

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een belangrijke getuige van het indertijd populaire zwemmen in open lucht en met een historiek als één van de vroegste "zwemscholen" in Vlaanderen, in zijn oorspronkelijke vorm opgetrokken in de periode 1864-1867 naar ontwerp van stadsarchitect Leopold De Geyne, in het kader van de algemene toenemende aandacht voor lichaamshygiëne; in de periode 1951-1952 wegens het niet meer voldoen aan de hygiënische voorschriften vervangen door een nieuw openluchtzwembad naar ontwerp van stadsarchitect E. Coigné.

De **historische**, in casu **architectuurhistorische** waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een openluchtzwembad gebouwd in de periode 1951-1952 naar ontwerp van stadsarchitect E. Coigné, als een naoorlogse uitloper van het internationale concept van de modernistische "solaria" uit het interbellum, resulterend in een functionele, eenvoudige en kwalitatieve architectuur.
- Als zijnde een herkenbaar en gaaf voorbeeld van een solarium-typeplan met intact ensemble van twee centrale zwembassins die werden geïntegreerd in de oorspronkelijke 19de-eeuwse zwembekkens, waarrond zich de omringende accommodatiegebouwen als kleedcabines, infirmerie, cafetaria en bovenliggende zonneterrassen bevinden, die grotendeels het uitzicht uit de jaren 1950 hebben behouden.
- Als zijnde uitgewerkt in een sobere modernistische architectuur, aansluitend bij de internationale stijl. Het solariumconcept adapteert immers ook makkelijk de principes van het modernisme: openheid, licht, lucht, gecreëerd door de lage opstelling van aaneengesloten gebouwen rondom de bassins, met typerende architecturale kenmerken (o.m. gebogen elementen, luifels, pijlers) en materiaalgebruik (glas, beton).
- Als zijnde een getuige van de groeiende aandacht voor hygiëne rond zwembaden vanaf het midden van de 19de eeuw en doorheen de verdere 20ste eeuw, met vernieuwende evolutie ten opzichte van het interbellum dat de zwembassins zijn omheind en enkel toegankelijk via doorloopdouches met voetbad.
- Als zijnde een voorbeeld van hergebruik van een 19de-eeuwse zwembadlocatie, met hoge contextwaarde door de typische ligging aan de waterloop (kanaal Bossuit-Kortrijk), bepaald door de aanvankelijke noodzaak van watervoorziening via een open omloopsysteem. Dankzij de geschiktheid van het terrein en de ligging voor adaptatie van het solariumconcept wordt de diepte van de oorspronkelijke kuipen gerecupereerd.

De **sociaal-culturele** waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een representatief voorbeeld van publieke architectuur opgetrokken in opdracht van een gemeentebestuur, die de evolutie en verdere democratisering van het zwemmen weergeeft: van de oorspronkelijke activiteit voor verbetering van lichaamshygiëne (zwemschool met 19de-eeuws klassenonderscheid tussen de twee baden voor betalenden en niet-betalenden) naar een sport- en ontspanningsactiviteit die doorheen de 20ste eeuw meer en meer beoefend werd en populair werd bij brede lagen van de bevolking (solarium).
- Als getuige van de evolutie van de zwembadcultuur die evolueert van het publieke baden in open rivieren of waterlopen, later in een aangelegd openluchtbad, naar het georganiseerd, overdekt baden met alle nodige accommodatie. Dit rekening houdend met het toenemende belang dat wordt gehecht aan hygiëne, een goede organisatie, gezondheid, veiligheid en toezicht.
- Als zijnde een doorleven van de locuswaarde van de zwembadsite op de huidige plaats, de continuïteit van de site als publieke voorziening van openluchtbaden doorheen de 19de en 20ste eeuw. Typerende ligging aan de waterloop aanvankelijk bepaald door de aanwezigheid van het kanaal

./..

Bossuit-Kortrijk, uit noodzaak van watervoorziening, de latere omvorming tot solarium bepaald door de praktische ligging net buiten de stadskern met omringend groen. De site is vanaf de 19de eeuw tot op heden als zwembad in gebruik.

- Als zijnde een belangrijke ontmoetingsplek voor de inwoners uit de ruime omgeving met sociale functie tot op vandaag behouden.

6° Dient te worden beschermd omwille van het algemeen belang gevormd door de **artistieke, historische, historische in casu de architectuurhistorische en de sociaal-culturele waarde:**

- als monument:

Magdalenazwembad, voorheen gekend als "Provinciaal Zwembad", gelegen te Kortrijk (Kortrijk), Sint-Martens-Latemlaan(Kor) 1; bekend ten kadaster:

Kortrijk, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 429H(DEEL), 429L, 429M, 429N.

De **artistieke** waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een ontwerp dat door de vormgeving en het materiaalgebruik op een bescheiden maar resolute wijze getuigt van de architecturale principes van "moderniteit" die de architecten hanteerden met het oog op maximale integratie in het stedelijke landschap en de omliggende open ruimte, waarbij een contrasterende tegenstelling wordt gecreëerd tussen de privacy en geslotenheid van de diensten- en kleedruimtes en de openheid en transparantie van de zwemhal.
- Als zijnde een totaalconcept van een openbaar zwembad met op elkaar afgestemd exterieur en interieur, ~~in interactie met de omgeving, met~~ grote aandacht voor ruimte- en lichtbeleving, exemplarisch binnen de oeuvres van Paul Felix (1913-1981) en Jan Tanghe (1929-2003), die zich een plaats aanmeten in het vooruitstrevende architectuurlandschap na de Tweede Wereldoorlog.

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een kwalitatief en vooruitstrevend ontwerp in de naoorlogse publieke zwembadbouw, als een nieuw type van overdekte badinstelling waarbij de kleedruimtes aan het eigenlijke zwembad worden onttrokken. Ontworpen als Provinciaal Zwembad in 1960, gebouwd in 1961-1964, in opdracht van de Provincie West-Vlaanderen, als uitloper van een prijsvraag voor het Provinciaal Technisch Instituut, door een samenwerkingsverband van vier architecten die toonaangevend waren voor de Belgische bouwkunst van de tweede helft van de 20ste eeuw: Paul Felix (1913-1981), Jan Tanghe (1929-2003), Christiaan Vander Plaetse (°1929) en Jan De Jaegere, waarbij de eerste twee als hoofdontwerpers werden aangeduid.

De **historische, in casu de architectuurhistorische** waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een belangrijke getuige van het architecturaal oeuvre van de twee hoofdontwerpers, belangrijke en toonaangevende figuren in het Belgische architectuurlandschap van na de Tweede Wereldoorlog: Paul Felix (1913-1981), de Oostendse ingenieurarchitect en hoogleraar, die gekend staat voor zijn functionele en constructief verzorgde architectuur met een heldere geometrie en sober materiaalgebruik, het ontwerp is illustrerend voor zijn evolutie naar een strakkere vormbeheersing, waarbij de architectuur wordt teruggebracht tot een heldere constructie; Jan Tanghe (1929-2003), de Oostendse architect en stedenbouwkundige, als één van de ambitieuze samenwerkingsprojecten waaraan hij meewerkte in de periode vóór de oprichting van de Groep Planning in 1966.
- Als zijnde een gaaf en representatief voorbeeld van rationele en pragmatische architectuur gekenmerkt door een complexloze en heldere

./..

vormentaal, sober materiaalgebruik (baksteen, beton, glas, hout) en een functionele planopbouw met aandacht voor strikt gescheiden circulaties, die een weerspiegeling vormen van de toenemende hygiënische vereisten, enerzijds een rigoureuze scheiding tussen de zwemruimtes en de kleedruimtes die in plaats van rond het zwembad in afzonderlijke ruimtes werden ondergebracht, anderzijds de volledig gescheiden circulaties, zowel tussen bezoekers en baders, als binnen de kleedruimte tussen geschoeid en ongeschoeid.

- Als zijnde de architecturale uitdrukking van een doordachte indeling, die zich uit in een strakke vormbeheersing. Het architecturale benadrukken van de scheiding tussen zwemhal en kleed- en dienstenruimtes vormt de kern van het ontwerp, met een krasse tegenstelling tussen de gesloten muur-plaat-architectuur van het dienstenblok en de open constructie van de zwemhal. De architecten streefden een zo groot mogelijke openheid naar het exterieur en het omliggende park na, om in de ruime beglaasde zwemhal het zwemmen zoveel mogelijk op de natuur te betrekken en er als het ware een effect te creëren van een openluchtzwembad. Met als karakteristiek element de gevouwen dakplaat gesteund door twaalf pijlers, zodat hoge vrijstaande glazen wanden konden worden gecreëerd.

De **sociaal-culturele** waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een voorbeeld van publieke architectuur die inspeelt op de vrijetijds- en sportbeleving, waaraan men, in de verder evoluerende democratisering van de maatschappij in de 20ste eeuw, steeds meer aandacht besteedt en waarvoor men de nodige infrastructuur voorziet met het oog op de toenemende ontspanningsbehoeften en de sportmanifestaties. Bovendien werd het zwemmen gepromoot van de scholen uit, opgenomen in het lessenpakket als sport en lichaamsbeweging. Tot op heden als zwembad in gebruik, zowel voor schoolgroepen als voor individuele badgasten.
- Als getuige van de evolutie van de zwembadcultuur die evolueert van het publieke baden in open rivieren of waterlopen, later in een aangelegd openluchtbad, naar het georganiseerd, overdekt baden met alle nodige accommodatie. Dit rekening houdend met het toenemende belang dat wordt gehecht aan hygiëne, een goede organisatie, gezondheid, veiligheid en toezicht.

7° Dient te worden beschermd omwille van het algemeen belang gevormd door de **historische, historische in casu de architectuurhistorische en de sociaal-culturele waarde.**

- als monument:

Zwembad Jan Guilini met de bijhorende conciërgewoning, gelegen te Brugge (Brugge), Keizer Karelstraat 37+; Lauwerstraat 17;

bekend ten kadaster:

Brugge, 8e afdeling, sectie M, perceelnummer(s) 524H4, 524L4 (DEEL).

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als zeldzaam voorbeeld van een overdekt zwembad uit 1928-1930 met bewaarde gebouwen en zwembad uit die periode.
- Als getuige van zowel de geëvolueerde 20ste-eeuwse zwembadcultuur, het toenemende belang van sportevenementen en het gebruik als badinstelling met individuele ligbaden.

De **historische, in casu de architectuurhistorische** waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als representatief voorbeeld van infrastructuur uit het interbellum (1928-1930) gekenmerkt enerzijds door historiserende architectuur aan de buitengevels en anderzijds door een efficiënt functionalisme en strakke vormgeving bij het zwembadgedeelte.
- Als historiserende architectuur typisch voor de Brugse neostijl gekenmerkt door gebruik van karakteristieke elementen, dat alles uitgevoerd in baksteen en beton. Functionele planindeling voor toegangsvleugel en zwembadgedeelte. ./..

De **sociaal-culturele** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als illustratie van publieke architectuur die inspeelt op de vrijetijds- en sportbeleving, waaraan men, in de verder evoluerende democratisering van de maatschappij in de 20ste eeuw, steeds meer aandacht besteedt en waarvoor men de nodige infrastructuur voorziet met het oog op de toenemende ontspanningsbehoeften en de sportmanifestaties.
- Als getuige van de evolutie van de zwembadcultuur die evolueert van het publieke baden in open rivieren of waterlopen, in dit geval aanvankelijk in de stadsomwalling, later in een aangelegd openluchtbad, naar het georganiseerd, overdekt baden met alle nodige accommodatie. Dit rekening houdend met het toenemende belang dat wordt gehecht aan hygiëne, een goede organisatie, gezondheid, veiligheid en toezicht.

8° Dient te worden beschermd omwille van het algemeen belang gevormd door de **historische, historische in casu de architectuurhistorische en de sociaal-culturele waarde.**

- als monument:

Openluchtwembad, gelegen te

Ieper (Ieper), Lange Torhoutstraat ;

bekend ten kadaster:

Ieper, 1e afdeling, sectie G, perceelnummer(s) 281/07D.

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven :

- Als zeldzaam bewaard voorbeeld van een openluchtwembad teruggaand tot het laatste kwart van de 19de eeuw en met accommodatie hoofdzakelijk daterend uit het interbellum en vlak na de Tweede Wereldoorlog.
- Als getuige van zowel de geëvolueerde 20ste-eeuwse zwembadcultuur, het toenemende belang van sportevenementen en het gebruik als solarium. En waarvan de wederzijdse beïnvloeding nieuwe publieke en functionele infrastructuur vereist

De **historische, in casu de architectuurhistorische** waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als representatief voorbeeld van infrastructuur uit het interbellum (1928-1929 en 1937) en vlak na de Tweede Wereldoorlog (begin jaren 1950), gekenmerkt enerzijds door historiserende architectuur en anderzijds door een efficiënt functionalisme gebaseerd op bouwtypologische en architecturale kwaliteiten uit het interbellum en verder gezet tot na de Tweede Wereldoorlog.
- Als publieke en pragmatische architectuur gekenmerkt door sober materiaalgebruik (beton, baksteen), functionele planindeling en aandacht voor inplanting en toegankelijkheid m.n. aan de oost- en westzijde.

De **sociaal-culturele** waarde wordt als volgt omschreven:

- Als illustratie van publieke architectuur die inspeelt op de vrijetijds- en sportbeleving, waaraan men, in de verder evoluerende democratisering van de maatschappij in de 20ste eeuw, steeds meer aandacht besteedt en waarvoor men de nodige infrastructuur voorziet met het oog op de toenemende ontspanningsbehoeften en de sportmanifestaties.
- Als getuige van de evolutie van de zwembadcultuur die evolueert van het publieke baden in open rivieren of waterlopen, in dit geval in de stadsvestingen, naar het georganiseerd openluchtbaden met alle nodige accommodatie. Dit rekening houdend met het toenemende belang dat wordt gehecht aan hygiëne, een goede organisatie, veiligheid en toezicht.

./..

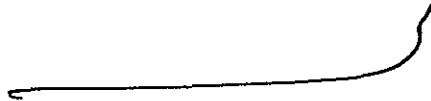
Art. 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

14 SEP. 2008

Viceminister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

Dirk VAN MECHELEN